
Informačný časopis pre sluchovo postihnutých

Trnavský Gong

Ročník 1 číslo 12

December 2014

Adresa TG: Zalázne 15, Smolenice, mobil 0907 757 695, email b.katka@zmail.sk, alebo

Poradensko-rehabilitačné centrum sluchovo postihnutých, Novosadská 4, 917 00 Trnava, tel. 0917 648 731

Email: poradenstvo.trnava@zoznam.sk

**Na krásne pokoja sviatky prijmite pozdrav náš krátky.
Prežite chvíle vianočné v ra
dosti, v láske, spoločne.
V duchu sa spája s vami váš priateľ dobre známy...**

**Krásne Vianočné sviatky a šťastný Nový rok 2015 praje
svojim sluchovo postihnutým čitateľom Trnavský Gong**

OBSAH:

- Obsah, Úvodné slovo, Poradensko-rehabilitačné centrum sluchovo postihnutých,	2
- Zo života RC – Plán činnosti PRCSP na rok 2015, Katarínska zábava.....	3
- Boli sme na Vianočných trhoch	4
- Radíme vám – Keď nám závraty robia problémy,Ešte k cestovaniu vlakom zadarmo, Máte problém zohnať batérie do KI?.....	5
- Problémy so sluchom, Relax	6
- Vtipný príbeh, 7 zaručených rád ako si spoľahlivo pokaziť sluch.....	7
- Vianočné prekvapenie.....	8
- Poézia SP.	9
- Dobrý recept s TG, Kronika	10
- Zaujímavosti zo sveta sluchovo postihnutých – Môj názor, Šťastie v nešťastí, Kto som, kam patríť?.....	11-12
- Zažitý mýtus podľa slov doktorky.....	13
- Kompenzačné pomôcky.....	14

Úvodné slovo

Rok nám ubehol ako rýchla voda. Ani sme sa nenazdali milí sluchovo postihnutí a dostávate do ruky posledné číslo Trnavského Gongu v tomto roku. Keď sme začali vydávať náš časopis Trnavský Gong, chceli sme uvádzať informácie, čo sa udialo a deje v našej organizácii. Netušili sme, že prekročíme hranicu kraja a dokonca aj republiky. Potvrdilo sa to, o čom sme stále hovorili, že sluchovo postihnutí potrebujú informácie, jednotné informácie, že im bývalý časopis Slovenský Gong veľmi chýba. Urobili sme v tomto roku nový krok, po zlých skúsenostiach osamostatnili sme sa. Začali sme do slova od piky, z ničoho. To je u nedoslýchavých za posledných osem rokov akosi zvykom, že smotanú za nich líže niekto iný, aj o majetok nás vždy oberú. Ale prekonalí sme to, zabojovali. No netušili sme, že pokoja nebudeme mať. Stále veríme, že bude lepšie, a že nezmyselné ataky konečne prestanú a v novom roku budeme sa môcť venovať naplno nášmu poslaniu.

Ale, aj tak môžeme zhodnotiť rok pozitívne, niečo sme vybudovali, dosiahli sme spoluprácu s inými organizáciami „nedoslýchavých“, zorganizovali obľúbenú celoslovenskú akciu Sociálno-rehabilitačný kurz. Mimochodom hradenú z vlastných vreciek, lebo nemáme žiadne iné dotácie a aj sponzoring skrachoval. Zhodli sme sa na spoločných úlohách, vyšli sme z ulity a bojujeme za svoje práva, ktoré od zániku spoločného SZSP, boli v tieni, akoby sme neexistovali. Akoby iní mali právo o nás rozhodovať a určovať nám život, brať za nás štátne finančné prostriedky, z ktorých sme nevideli ani cent. Podarilo sa nám zapojiť sa do boja, riešiť naše problémy. Máme plány, chceme obhajovať svoje práva, mať vlastného zástupcu ku štátnym orgánom, ktorého si legitímne zvolíme viaceré spolupracujúce organizácie. Takého zástupcu, ktorému budeme skutočne dôverovať a ktorý nás aj skutočne bude nielen obhajovať, ale aj nás bude o všetkom informovať.

Lebo práve toto je najboľavejšia rana všetkých sluchovo postihnutých. Chýbajúca absencia informovanosti. Úprimnej a pravdivej informovanosti o všetkom, čo sa nás sluchovo postihnutých týka!

Chápeme, že niekomu sa naše články v Trnavskom Gongu nepáčili, že sa mu zdali trochu „ostrejšie“. Ale vyjadrovali sme názor, ktorý nás trápil, ktorý nás bolel, ktorý nás brzdil a s čím sme nesúhlasili. Aj kritika patrí do slobodného vyjadrenia sa. Bolo však aj veľa pozitívnych ohlasov, čo nám zas potvrdilo, že ľudia prijímajú aj takéto informácie. A že sme málo písali o nás? O našom Poradensko-rehabilitačnom centre pre sluchovo postihnutých? Nuž a čo sa dalo toľko písať? O tých sústavných atakoch, ktoré nás tento rok zamestnávali a brzdili v práci? O veciach, ktoré sa nám podarili, čo sme uskutočnili, sme určite písali. Existujeme pod novým názvom iba rok. A začiatky sú vždy ťažké...

Vstúpme do nového roka s novými plánmi, novými víziami, ako zlepšiť náš život, spájať sa a spoločne sa nielen stretávať, viac komunikovať medzi sebou, ale aj spoločne bojovať. Prajeme všetkým sluchovo postihnutým pokojné a pohodové Vianočné sviatky v kruhu blízkych a pokojný Nový rok 2015. (Brázdovičová K.)

Poradensko-rehabilitačné centrum sluchovo postihnutých občanov

Trnavského kraja

(opakovanie matka múdrosti, aby ste nezabudli)

Je zaregistrovaný od 28.3.2013, má vlastné IČO 42293022, sponz. účet 15181721/5200 OTP banka Trnava, IBAN: SK70 5200 0000 0000 15181721. Sídlo je na Novosadská 4, 917 00 Trnava v budove Katolíckej jednoty. Vstup do dvora Katolíckej jednoty je aj malou brávkou z Kollárovej ul. oproti Právnickej fakulty.

Poštu môžete zasielať na adresu: Poradensko-rehabilitačné centrum sluchovo postihnutých, Novosadská 4, 917 00 Trnava, email: poradenstvo.trnava@zoznam.sk
Poradenské dni RC sú Pondelok - Štvrtok od 08:00 - 15:00, Piatok od 08:00 - 12:00 (od 12:00 je administratíva a terénna práca) od 8,00 – 15,00 hod. Každý, kto potrebuje informáciu, radu, či pomoc , môže zavolať, predzvonit' alebo napísať SMS na mobilné číslo 0917 648 731 alebo e-mail: poradenstvo.trnava@zoznam.sk

Zo života RC

Plán činnosti PRCSP na rok 2015

(pre informáciu všetkým členom i nečlenom)

Poradensko-rehabilitačné centrum sluchovo postihnutých bude uskutočňovať vo vlastných priestoroch pravidelne každý mesiac **Výborové členské schôdze, konajú sa vždy prvú stredu v mesiaci od 14,00 – do 17,00 hod. Veľmi radi medzi nami uvítame aj radových členov, ktorí prejavia záujem zúčastniť sa ich, chcú byť o všetkom informovaní, alebo chcú prispieť svojou pomocou, či názorom.**

Podrobný celoročný plán činnosti na rok 2015 uverejníme v časopise TG hneď, ako ho schváli členská schôdza a zosúladiť ho s ostatnými spolupracujúcimi organizáciami, aby sme sa mohli zúčastňovať aj na iných akciách, ktoré organizujú spolupracujúce organizácie. Prispieje to k oživeniu priateľstiev, stretávaniu sa a výmene informácií a spoločných jednotných krokov pri obhajovaní našich práv.

Katarínska zábava

Každoročne už dlhé roky organizujeme v Trnave Katarínsku zábavu. Ani tento rok to nebolo inak a dňa 29.11. 2014 zavítali k nám funkcionári i členovia z Trenčína, Považskej Bystrici, Nitry, Bratislavy, Žiliny, Skalice a nechýbali ani naši členovia z Trnavy a širokého okolia. Mnohí funkcionári a členovia sa tu stretli po dlhých rokoch od zániku SZSP a teda nechýbali úprimné objatia a dlhé rozhovory, kým sa všetci poschádzali. Zúčastnených čakala živá hudba p. Kopúneka, bohatá tombola a občerstvenie s večerou. Anežky Michalovej príhovor sa niesol už k jesennej a aj k nadchádzajúcej vianočnej nálade a privítala prítomných peknou básňou:

Spustli polia, žltnú háje, vtáky preč sa odsťahovali a úroda je už v komorách.

Od severu, od západu chladné vetriky dujú.

Na hriadkach odfarbených sychravým mrholením do pochmúrnej palety svetia okrem červených šípok, už iba obrovské pomarančové tekvice.

Áno, prichádza svätý Mikuláš a neopakovateľné čaro Vianoc.

Privítala všetkých prítomných a zaželala im príjemnú zábavu. Tá sa potom poriadne rozprúdila aj na tanečnom parkete. Nechýbali ani vstupy veselých vtipov. Po večeri nasledovala bohatá tombola a mnohí sa potešili z pekných nečakaných darčiekov. Zaverom opäť nechýbala básnička:

**Nech Vianoce prinesú pokoj a šťastie do vášho domova,
pekné darčeky a veľa lásky k tomu.**

I keď darčiekov pod stromčekom nebude veľa,

**s radosťou oslávte narodenie Spasiteľa.
Nebojte sa nedostatku peňazí, či veľkej drahoty.
Mnohí boháči už nevedia čo robiť od toľkej
dobroty, šťastie nepoznajú a zo zúfalstva si berú
životy.**

**Nedajte sa ovplyvniť zlobou tohto sveta,
nech v ušiach vám znie stará známa veta:
Križ stojí aj keď sa celý svet zmieta.
V ťažkých chvíľach nezúfajte a neupadajte do
apatie, veď život prináša i šťastné chvíle.**

**V živote vnímajte vždy
iba to, čo je dobré
a krásne,
a dbajte, nech vám ani**

viera v dobro nikdy nevyhasne.

**V novom roku veľa zdravia, šťastia, no hlavne lásky, nech ste stále
duchom mladí, tak vám nepridnú žiadne vrásky.**

Tak dovidenia na budúci rok. (J.Tóblová)

Boli sme na Vianočných trhoch v Rakúsku

Dňa 29.11. 2014 funkcionári základnej organizácie SUSP v Ilave a Bratislavského spolku nedoslýchavých usporiadali pre svojich členov zájazd do čokoládovne v Kittsee (Rakúsko). Navštívili sme rodinnú firmu Hauswirth, ktorá je svojimi výrobkami známa aj v Amerike, v Austrálii a po celej Európe. Firmu založil Franz Hauswirth v roku 1949 pôvodne ako cukráreň vo Viedni. Čoskoro sa v cukrárni začali vyrábať duté figúrky z čokolády. Prevádzku presťahovali a začali vo veľkom výrobu čokoládových cukrovínok a pralínok. Keďže Franz pochádzal z Kittsee a vo Viedni nebolo miesto pre väčšiu prevádzku, presťahoval začiatkom 60-tych rokov do Kittsee. Jeho syn a menovec Franz mladší zainvestoval do technologických vylepšení, čím sa firma Hauswirth stala najväčšou v Rakúsku podobného zamerania výroby. V súčasnosti vyváža cukrovinky do celého sveta.

Ponúka prácu v regióne obce a zároveň prináša dobré meno rodnej obci Franza Hauswirtha. Po sladkej a zaujímavej prehliadke výrobňou vynikajúcej čokolády a čokoládových maškrt sme pokračovali ďalej.

Keďže sa už sobota 22. novembra otvorili brány pôsobivým adventným trhom na zámku Schloss

Hof, ktorý láka svojou netradičnou atmosférou i rozmanitým programom, zamierili sme i tam. Počas piatich predvianočných víkendov sa letné vidiecke sídlo princa Eugena a Márie Terézie premenilo na netradičnú vianočnú dedinku. Na arkádovom dvore zámku sa stretlo mnoho regionálnych vystavovateľov, ktorí ponúkajú návštevníkom pestrý sortiment zahŕňajúci umelecké výrobky, tradičné lahôdky i množstvo drobností, ktoré sú skvelou inšpiráciou pre vianočné darčeky. Vďaka zámockým prehliadkam sa návštevníci dozvedeli viac o živote tých najznámejších obyvateľov zámku a taktiež množstvo zaujímavostí o tom, ako sa oslavovali Vianoce v dome Habsburgovcov. Súčasťou adventného programu je aj výstava jasličiek vyrobených z pravého dreva. Vďaka viacerým exponátom

boli predstavené rôzne techniky a aspekty tejto vianočnej tradície. Na zámockom statku sme pocítili šarm tradičných vidieckych Vianoc. Mali sme možnosť v barokovej stajni a zverníku pohliadiť zvieratká. Deti si vyskúšali jazdy na poníkoch. Medzi zámkom a statkom, sa šíрили lahodné vône pečených mandlí, punču a medovníkov. Na dotvorenie vianočnej atmosféry hrala dychová hudba v arkádovom dvore ako aj vianočné koncerty Marchledskej filharmónie s tónmi Vivaldiho, Corelliho

a Händla , kde sme v úžasnej vianočnej atmosfére nakúpili vianočné darčeky pre svojich blízkych, pochutili si na rôznych tradičných maškrtách a obdivovali stánky s vystavenými dobrotami, ale aj darčekomým tovarom. Všetci účastníci zájazdu boli nadšení s výletom, cítili sa úžasne a spokojní nad prežitým dňom, sme sa vrátili do svojich domovov. (J. Gajdošová)

RADÍME VÁM

Keď nám závraty robia problémy

Závraty nemávame iba z lásky, či zaľúbenosti, ale vedľa nám poriadne osladiť život svojou nebezpečnosťou a nepríjemnými situáciami. Iste sa vám už stalo, že ste mali nepríjemný pocit, že vás to ťahá do boku, dopredu, či dozadu. Variácií je nespočet. Pomoci od okoloidúcich ste sa nedočkali, iba ste videli pohľady odporu, že ste zrejme opití a ste sa poriadne pozreli na dno pohárika. A pritom my sme mali iba obyčajný závrat nazývaný „vertigo“.

Závrat, je nevoľnosť, či pocit na vracanie, pri ktorom sa nám točí hlava. Ak sa vám hlava zatočí iba občas, nemusíme sa toho obávať. Ale, ak však tieto pocity mávame pričasto, sú silné, je dôležité navštíviť lekára. Pravým závratom, ktorý nazývame „vertigom“ sa však nazýva výhradne ilúzia pohybu vlastného tela, alebo predmetov okolo nás. V prípade „vertiga“ nejde o chorobu, alebo príznaky inej choroby. Prejavy závratov sa vyskytujú pri stovke chorôb ako sprievodný jav. Mnohokrát je ťažko určiť, čo je príčinou týchto závratov. Môžu vychádzať z chrčtice, ale aj stredné ucho nám narobí problémy. Neraz od lekára si vypočujeme čo nesmieme, t.j. obmedziť napr. pitie alkoholu, kávy, či čierneho čaju, používať menej soli či cukru. Medzi ďalšie rady a prevencie patria, pomalé vstávanie z postele, alebo sa odporúča častý pohyb na čerstvom vzduchu a prechádzky. Avšak, ak sú závraty intenzívnejšie a sústreďujú sa na určitý pohyb a vytáča nás to do niektorej strany, je to závažnejšia situácia a je potrebné to riešiť u lekára, používať prípadne francúzsku barlu alebo, ak predpíše lekár lieky, užívať ich pravidelne. Doporučované sú aj cvičenia. Neraz nám zostáva po týchto zážitkoch strach z výšok, strach z prudkých pohybov a pod. Pozor by sme si mali dávať aj, ak máme sedavú prácu, pracujeme pri počítači a pod. Ak dlho sme v určitej polohe a nehýbeme sa, môže sa vyskytnúť závrat pri zmene pohybu tela.

U perцепčných porúch sluchu sa tieto závraty pomerne často vyskytujú, postihnutí často uvádzajú že ich to ťahá do strán, či dozadu. Majú ponížujúce zážitky, ak sa závraty prejavujú na verejnosti. Nálepka, že ste opitý, vás určite neminie. Zamedzíte tomu iba používaním francúzskej barly ako opory pri stabilite. Pri vážnejších stavoch je priznaná aj invalidita, či individuálna preprava. Rozlišujeme „vertigo“nanekoľko“ druhov:

Centrálny závrat

Je spôsobený poruchami mozgu, preto je nazývaný mozgový. Starší ľudia často trpia týmto druhom závratu z dôvodu nedostatočného prekrvenia mozgu. Často sa sťažujú na závrat vyvolaný pohľadom do výšky, alebo keď kráčajú po schodoch, úzkom chodníku, pri problémoch s trávením a pod. U mladých ľudí je závrat veľakrát spôsobený nízkym tlakom, kedy sa tiež neprekrvuje mozog.

Periférny závrat

Je nazývaný aj ušný. Znamená to, že jeho centrum leží uprostred stredného ucha a jeho príčinou je nedostatočné prekrvenie stredného ucha (často súvisí aj s ušnými šelestami – tinnitom). Pôvodca periférneho závratu môže ležať aj v mozgovom kmeni, v niektorom mozgovom nerve alebo mozočku. V mnohých prípadoch sa vyskytuje takzvaný nezhubný polohový závrat – dochádza najčastejšie pri určitých pohyboch a držaní hlavy alebo tela. (zdroj literatúra a internet)

Ešte k cestovaniu vlakom zadarmo

Stretla som sa pri diskusii so sluchovo postihnutými otázkou, či ako držitelia preukazu ŤZP, majú tiež cestovanie vlakom zadarmo, či si majú cestovný preukaz vybavovať. Tu treba dávať pozor.

Sú ľudia, ktorí sú držiteľmi preukazu ŤZP a ŤZP/S avšak invalidný dôchodok im nebol priznaný. Títo cestujú podľa starých pravidiel s 50% zľavou, sprievodca zadarmo.

Avšak, ak sú držiteľmi preukazu ŤZP a ŤZP/S, zároveň im bol priznaný aj invalidný dôchodok, teda poberajú invalidný alebo starobný dôchodok, majú právo na cestovanie zadarmo vo vlaku a môžu si vybaviť cestovný preukaz na cestovanie vlakom . (K.Brázdovičová)

Máte problém, kde zohnať batérie do KI?

Používateľom kochleárných implantátov ponúkame link, kde sa dajú objednávať batérie do ich procesorov..

<http://www.hearingaidbatteries.eu/hoorbatterijen/type-cochelaair-implantaat-675.html>

Problémy so sluchom (rady aj pre blízkych)

Zlé jednostranné počutie bez iných ťažkostí

Podozrenie na: uzáver zvukovodu ušným mazom.

Liečba: návšteva lekára, výplach ucha.

Zlé počutie po chrípke, tlak v uchu spojený so šelestom a bolesťou

Podozrenie na: zápal Eustachovej trubice.

Liečba: väčšinou sa upraví samo, ak ťažkosti pretrvávajú nutné vyhľadať lekára, medikácie, prefuky.

Zlé počutie v starobe

Podozrenie na: príznaky stareckej hluchoty.

Liečba: korekcia sluchu načúvacím prístrojom, nutné odborné vyšetrenie a pridelenie načúvacieho prístroja (nevhodné kupovať si ho sami!).

Zhoršené počutie po opakujúcich sa ušných zápaloch

Podozrenie na: chronický zápal stredného ucha.

Liečba: nutná pravidelná návšteva lekára, ušné vyšetrenie, prípadne zodpovedajúci zákrok, pridelenie načúvacieho prístroja.

Zlé počutie spojené so závratmi a nevoľnosťou, šumenie v ušiach, vracanie

Podozrenie na: Meniérovú chorobu (ochorenie vnútorného ucha, príčina neznáma).

Liečba: nutná návšteva lekára, zo začiatku liečba v nemocnici.

Bolesti uší spojené s opuchnutou tvárou

Podozrenie na: zápal príušnej žľazy (vírusové infekčné ochorenie, typ. detská choroba v poslednej dobe častá aj u dospelých).

Liečba: nutná návšteva lekára, nebezpečenstvo komplikácií hlavne u mužov (riziko neplodnosti).

Bolesti ucha - pravo, ľavo alebo obojstranné, spojené s pocitom upchatia alebo hluchoty ucha

Podozrenie na: zlé vyrovnávanie ušného tlaku napr. v lietadle, pri prechladnutí.

Liečba: zíváním, prehĺtaním, žuvaním dôjde k úprave, pri nezlepšení vyhľadať lekára.

Tlak vo zvukovode spojený s pocitom upchatia, ktoré nemožno odstrániť opakovaným prehĺtaním, prípadne spojené s nedoslýchavosťou

Podozrenie na: uzáver zvukovodu ušným mazom, zápalom, cudzím telesom a pod.

Liečba: nutná návšteva lekára, výplach ucha alebo iná liečba. *(pokračovanie v budúcom čísle)*

RELAX

Príde starý lord domov, sluha mu dáva dolu kabát a šepká si:

- Tak čo. Ty starý mamľas, zasa si bol nasávať a čumieť na pekné baby?

Lord nemrknje ani brvou a pokojne odpovie sluhovi:

- Nie James, bol som si kúpiť načúvací prístroj.

Príde žena za psychiatrom:

- Pán doktor, môj muž si myslí, že je kôň.

- Ja ho vyliečim, ale privedte ho so sebou.

- Teraz nie, pán doktor, dostihová sezóna už začala a on vyhráva jedny dostihy za druhými!

Dvaja poľovníci sú v lese. Jeden z nich skolabuje. Druhý bezradne vytiahne mobil a volá linku prvej pomoci:

- Mój kolega náhle zomrel.... Čo mám robiť?

Operátor hovorí:

- Len pokojne. Najskôr sa ubezpečte, či je váš kolega naozaj mŕtvy.

Chvíľu je ticho, potom sa ozve výstrel. Lovec sa vráti k telefónu a hovorí:

- Hotovo. A čo ďalej?

Veliteľ hlási vojakom:

- Vojaci, zajtra ideme do divadla na Figarovu svadbu. Prídte vzorne upravení!

Na druhý deň nabehne jeden z vojakov aj s balíčkom previazaným stužkou.

- Čo to je? - pýta sa veliteľ.

- Darček. Predsa ideme na svadbu.

- Vojak, to je iba názov predstavenia, nie skutočná svadba!

- Hlavne, že minule, keď sme šli na Labutie jazero, mali ste so sebou celú tašku so suchým chlebom! - odsekol vojak veliteľovi.

Ide blázon po ulici a za sebou vlečie na remienku kačku. Vidí ho policajt a hovorí si, že si z blázna vystrelí. Príde k nemu a vraví:

- Vy máte ale krásneho psa.

Blázon mu odpovie:

- Ste normálny? Veď to je kačka!

Nahnevaný policajt odchádza. Blázon sa otočí ku kačke a hovorí:

- To sme ho ale dobehli, Rexo, že?

Pani učiteľka v škôlke dá deťom úlohu vystrihnúť, vymalovať mamičkám srdiečka. Deti sa s chuťou pustia do práce, strihajú, maľujú. Pani učiteľka sa zastaví pri Vilkovi a prekvapene sa ho pýta:

- Vilko, prečo si k tomu srdiečku nakreslil aj nožičky?

Vilko sa pozrie na pani učiteľku a vysvetľuje:

- Pani učiteľka, preto, že môj ocko, keď príde domov, často hovorí mojej mamičke – srdiečko, rozťahni nožičky...

Vtipný príbeh

Ako dieťa som rád vymýšľal rôzne pestvá a potrápil rodičov. Keď bola nejaká návšteva u nás, po ich odchode som dostal dobrý nápad, že ochutnám tú ich pálenku čo pijú. Tak som si nalial plný poldecák domácej. Suverénne som ju exol a potom som začal meniť farby rýchlejšie ako semafor. Utiel som do kúpeľne a vyplachoval som si ústa aspoň 5 minút, kým som to predýchal. V súčasnosti už nemám s domácou pálenkou problémy...

7 zaručených rád, ako si spoľahlivo pokaziť sluch (nielen pre zdravých)

1. Tridsiatnici vraj podľa odborníkov dnes počujú ako šesťdesiatročný dôchodcovia. Všadeprítomný hluk robí z mladých ľudí generáciu nahluchlých. Len tak ďalej. Hlavne nejazdíte do prírody, na tiché pokojné miesta.
2. Pri dlhodobom počúvaní je už hladina 85 decibelov (hlasné zvonenie mobilu, alebo buchnutie šampanského) škodlivá. Takže neváhajte a zabíjajte svoje sluchové bunky hlukom!
3. Pokiaľ si púšťate hudbu zo slúchadiel na 100% hlasitosti, už po piatich minútach počúvania môže dôjsť k nevratnému poškodeniu sluchu!
4. Svoj mp3 prehrávač preháňajte svojim sluchom najmenej dve hodiny denne. Aj umiernené púšťanie Prehrávača totiž v takom prípade môže poškodiť sluch.
5. Vyhľadávajte stres. Opakované "husté dávky" stresu môžu totiž spôsobiť mozgovú príhodu a následnú stratu sluchu!
6. Dajte si pozor na vitamín C a zinok. Majú totiž protizápalové účinky, a keď sa nimi budete pchať, úplne sa tak pripravíte o šancu na parádny ušný zápal! Rovnaký "zápalokaz" je tiež cesnak, fuj!
7. Začína vám bzučať a šumieť v ušiach? Ak áno, tak rozhodne nechodte k lekárovi, tie príznaky sa postupne pretavia do hluchoty alebo čoskoro zistíte, kde sa nachádza najbližšia psychiatrická ambulancia. Chce to len trepezlivosť...

Vianočné prekvapenie

Bolo krásne vianočné ráno. Vstala som z postele a nakukla som cez zarosené okno mojej izby. Vonku bolo poriadne zima a snehové vločky zľahka padali na už zasnežený chodníček. Chvíľu som len tak pozorovala padajúce vločky keď v tom mi udrela do nosa príjemná vôňa. Dokonca aj tá mi pripomenula že dnes sú Vianoce. Vstala som z parapetnej dosky na ktorej som sedela a zišla som po schodoch do kuchyne kde bola vôňa omnoho prenikavejšia.

„Ahoj mami!“ pozdravila som mamu ktorá práve ukladala na stôl čerstvo upečené koláčiky.

„Ahoj, pozri práve pečiem nech to mám do večera hotové, ešte dám upiecť kapra a všetko bude dokonalé,“ dokončí mama a priloží na stôl zvyšok koláčikov.

„Skvelé, dnes sú Vianoce a už sa naozaj neviem dočkať kedy uvidím darčeky!“ zvolala som.

Mama sa pousmiala a pripravila mi raňajky. Vianočný stromček už od večera stál v strede obývačky no darčeky sa tam ocitnú až večer. Dívala som sa na blikajúci stromček a ani som si nevšimla ako som zjedla raňajky.

„Ja viem, veď každý sa teší Monika, ale vieš že darčeky nebudú pokiaľ si neupraxeš izbu, však?“ spýta sa ma mama.

„Jasné, jasné ja viem, veď keď sa naraňajkujem tak si ju pôjdem upratať!“ zvolám.

No vtom prišiel do kuchyne otec celý zasnežený. Asi bol vonku odpratávať sneh i keď som si ho vôbec nevšímala.

„Ahoj tati!“ pozdravím tata.

„Ahoj, teda vonku je naozaj veľká chumelica, s tým snehom to teda nebolo jednoduché,“ povedal tata a zvliekol zo seba premočený kabát.

Chvíľu sme sa celá rodina rozprávali a ja som po čase odišla upratať si izbu. Navyše nebol tam taký neporiadok, ale Vianoce sú Vianoce, a vtedy musí byť dokonalí poriadok. Teda rodičom na tom dosť záležalo. Po asi dvojhodinovom upratovaní svojej izby som si vydýchla, všetko bolo upratané.

Bolo pol šiestej večer a mama práve prestierala stôl na vianočnú večeru. Všetko bolo dokonalé ale stále som čakala na to, na čo asi všetci. Darčeky! Ešte som sa slávnostne obliekla a po pár minútach sme zasadli za štedrovečerný stôl.

„Takže vám prajem šťastné a veselé, dobrú chuť!“ dokončil otec po tom ako sme sa domodlili.

Snažila som sa čo najrýchlejšie zhltnúť večeru aby som to urýchlila a dostali sme sa k tej chvíli na ktorú čakám. Keď všetci dojedli pobrala som sa umyť si zuby plná očakávania. Mama ostala v kuchyni a odpratávala zvyšky jedla čo ostali na stole. Otec si čítal noviny a všetko bolo tak ako má byť.

Po asi desiatich minútach som prišla do obývačky už aj s umytými zubami a zbadala som čosi úžasné. Pod stromčekom sa nachádzala hromada darčiekov. Rozbehla som sa k vianočnému stromčeku a začala som sa hrabať v hromade darčiekov. Rodičia sa na mňa dívali a po chvíli si aj oni začali rozbaľovať dary ktoré ich tam čakali.

„Ach toľko darčiekov som teda nečakala,“ usmiala sa mama. .

„No veru aj ja mám toho dosť!“ pochválil sa otec.

„No a čo ty Monika, ako sa ti páčia darčeky?“ spýtala sa ma mama.

„No som spokojná, páčia sa mi,“ povedala som. No v kútiku duše som stále na niečo čakala nevedela som čo to môže byť, keď vtom som zbadala posledný darček schovaný za vianočným stromčekom. Pomaly som si ho pritiahla tesne k sebe lebo bol dosť ťažký. Nebola na ňom žiadna menovka ani nič len trochu pootvorená obyčajná krabica. Keď vtom z nej vyskočilo malé, huňaté, biele kĺbko rovno do môjho náručia. Neuveriteľné, bolo to malinké

šteniatko maltézskeho psíka. Na hlave malo mašľu s nápisom PRE MONIKU! Neuveriteľne som sa tešila.

„Mami, oci pozrite dostala som psíka!“ zvolala som a po lícach mi stekali slzy šťastia.

„Och to vynikajúce, veď si po ňom tak túžila a nakoniec predsa len prišlo!“ odpovedala mi mama.

Šantilo a bláznilo sa v mojich rukách a ja som mala nesmiernu radosť v srdci. Pohladkala som ho po bielom kožušku a zadívalo sa na mňa čiernymi očkami ako uhlíky. Bolo úžasné, strašne som sa tešila. Keď si všetci porozbaľovali darčeky tak sme sa všetci zišli v kruhu a obdivovali sme psíka.

„Už viem ako sa bude volať, bude to Sniežko!“ zvolala som.

„A prečo Sniežko?“ spýtal sa ma otec.

„Lebo má hebkú bielu srst' ako sneh!“ dokončila som s úsmevom. Boli to úžasné chvíle. Celý večer sme sa hrali, bláznili a mojkali až som sa úplne unavila. Boli sme všetci šťastný že ho máme, no najmä ja lebo to bol môj psíček. A dúfam že s ním strávim nádherné chvíle.

(Lada)

Poézia od našich SP

Čaro Vianoc

Dušan Kuba

Sviatočný večer vkradol sa tíško do nášho domu.
Vianočný stromček striebrišto žiari.

Tešia sa tomu starí i mladí, rodičia i deti.

Láska si kliesni cestičku k duši, cestičku k srdcu
v nábožnej piesni.

Koledy znejú do zimnej noci, večer vonia,
pod stromčekom dary, na neby hviezdy,
zvončeky zvonja.

Vianoce krásne, Vianoce štedré,
Vianoce v mieri!

Kiežby ste boli tu medzi ľuďmi po život celý!

Lebo v tom našom modernom svete
stále sa kdesi vraždí.

Vianoce krásne.

Prineste pokoj do ľudských vzťahov navždy!

Vianočná

Števon

Zimný súmrak rýchlo do ulíc sadá,
trblietajúci sniežik na krajinu padá.
Mráz vízga pod nohami,
zima sa usalašila za nechatami.

Mrazom nám zčerveneli nosy, ale čo je to proti kráse,
ktorá nás čaká ako každý rok zase.
V túto chvíľu rozprestiera sa tajomný krásny svet,
nad ktorý úžas v detských očkách niet.

Všade sa šíri ľudská hara-vara,
je neopísateľný zážitok, čo nám táto atmosféra dáva.
Je to vôňa všakových kulinárskych dobrôt,
v strede izby sa jagá stromček plný ozdôb.

Detské očka sa popásajú na ozdobách z perál,
čo by za to každý rodič nedal?
Aby život všetkých detí na svete bol krásny
a každý človek bol bez rozdielu šťastný.

Vianočné

Na vašom stole červená ruža, vašej panenke pekného muža. Na vašom stole tri fľašky vína, vašej panenke pekného syna. Za vašim stolom sedí mládenec, mohol by nám dať toliar na veniec.

(z okolia Bardejova- Štedrovečerné piesne dievčat)

Vinšujem vám všetky vinše, lebo na môj pravdu neviem inšie. Išli sme mi do Dúbravy, vypili sme vedro kávy. Keď sme prišli na Poniky zjedli sme aj koníky.

(Podsitiňanska)

Dobrý recept s Trnavským Gongom

Mandľové košíčky

Suroviny: (rozpočet pre 5 osôb) 100g pomletých mandlí, 50 až 70g hladkej múky, 50g práškového cukru, štipku kypriaceho prášku do pečiva, 80 zmäknutého masla, 1 žltok, farebné hrozno, 80g bielej čokoládovej polevy, 1 balenie číreho tortového želé

Postup: Pomleté mandle spolu s múkou, práškovým cukrom a so žltkom spracujeme na hladké cesto. Rozdelíme ho na 5 rovnakých častí a rozvalkáme na pomúčenej doske. Cestom vyložíme vopred vymastenú, múkou vysypanú formičku na košíčky. Upečieme vo vyhriatej rúre. Košíčky po vychladnutí vyklopíme a každý potrieme rozpustenou, mierne vychladnutou polevou. Keď

poleva trochu stuhne, rozložíme na ňu umyté a osušené bobule hrozna. Necháme stuhnúť. Tortové želé pripravíme podľa návodu a prelejeme ním hrozno.

KRONIKA

Naši Jubilanti

Milí jubilanti, keďže redakcia nemá informácie, kto z vás oslávil alebo oslávi svoje okrúhliny, aj tak vám všetkým jubilantom a oslávencom patrí tento veršík.

*Prijmite náš vinš skromný, na deň vášho sviatku,
Želáme vám zo srdca šťastie v každom riadku.
Nech slnko šťastia svieti, nech vám láska srdce hreje.
Nech máte všetko, po čom srdce túži, nech vám nikdy smutno nie je.
Nech vás ľudia majú radi, rodina i kamarádi.
To všetko vám prajeme váš sviatok krásny.*

V decembri oslávi krásne životné jubileum **75 rokov Ing. MIKULA Ivan a 55 rokov Viera DORUŠINCOVÁ**, členovia ZO Ilava. Pohodu, pevné zdravie a spokojnosť v kruhu blízkych im prajú členovia a funkcionári ZO Ilava.

Základná organizácia sluchovo postihnutých v Žiline blahoželá svojim členom jubilantom, ktorí oslávil svoje jubileá v roku 2014, všetko dobré a pevné zdravie i pohodu v kruhu svojich blízkych. Sú to títo členovia ZO v Žiline: **Bošková Irena, 80 rokov, Mgr. Hodoňová Irena 80 rokov, Mažgutová Anna 80 rokov, Čerňanský Emil 75 rokov, Kurillová Anna 75 rokov, Janošková Erika 70 rokov, Ulbrichtová Berta 70 rokov, Ing. Hlavatá Anna, 60 rokov, Záborský Bohuš 60 rokov, Gargulák Jozef 50 rokov, Lalinský René 45 rokov.**

Všetkým našim oslávencom narodenín, či už okrúhlych alebo obyčajných, prajeme pevné zdravie, šťastie, lásku a pohodu v kruhu najbližších. Výbor ZO Žilina.

Smútočné oznámenie

S hlbokým zármutkom v srdci oznamujeme všetkým funkcionárom, priateľom a známym, že dňa 30.11.2014 nás navždy opustil dlhoročný člen ZO Považská Bystrica, funkcionár a bývalý predseda ZO ND Trnava – pán **Miroslav Cipa** vo veku 73 rokov. Česť jeho pamiatke.

Zaujímavosti zo sveta sluchovo postihnutých a pre sluchovo postihnutých

Môj názor

Ďakujem za zaslanie časopisu "Trnavský Gong", rada si ho prečítam. V septembrovom alebo októbrovom Gongu bol zaujímavý článok pre sluchovo postihnutých ohľadom načúvacích prístrojov. Môžem povedať zo skúsenosti, že tu v Rakúsku neposkytujú pre sluchovo postihnutých absolútne žiadne informácie a jednoducho my Slováci sluchovo postihnutí máme širšie dobré informácie zadarmo! Veľmi som tomu rada, že to tak robíme a informujeme.

Mala som dva nepríjemné prípady, ako sluchovo postihnutá, pri vybavovaní problému okolo dopravného priestupku na polícii, tlmočníka mi robil nevidiaci tlmočník posunkovej reči. Že ako postihnutí ťaháme za krátky koniec nemusím tu ani rozoberať. Kto nemá za sebou silnú osobnosť znalú právnej problematiky a známosti, nič nezmôže a iba doplácame na to. Spravodlivosti sa veru nedočkáme. Aj keď sme sa cítili s manželom nevinne a nič sme neporušili, prišli sme o pár stovák eur. Pri kvalifikovanom tlmočníkovi by sa to možno nestalo... Aj takto sa dá konštatovať, ako je dôležitý kvalitný a vzdelaný tlmočník posunkovej reči.
(milana)

Šťastie v nešťastí

Môj najkrajší zážitok v Banskej Bystrici (31.10.2014)

Prvýkrát v živote som zaplatila pokutu za nedovolené parkovanie pri Fakultnej nemocnici s poliklinikou Roosevelta v Banskej Bystrici. I tak sa mi to nepáčilo, lebo dopravnú značku nebolo vidno kvôli ranej hustej hmle. Asfalt bol rozbitý a vyznačenie bielych pásov nebolo vôbec vidieť (ošúchané).

Čo už, ale v centre mesta stretnúť majstra Karla Gotta voľne prechádzajúceho s dvoma ochrankármí to tiež som nečakala. Tak sa presvedčte na vlastné oči. Bol veľmi ochotný sa s nami odfoťiť.

Ing. Danko Števonková

Kto som, kam patrí ?

Nie tak dávno som čítal na internete názor jednej sluchovo postihnutej, ktorá sa zaoberala svojou identitou. S jej názorom som sa nestotožnil. A hlavne by som to nepovažoval za cieľ, kam sa mám vo svojom živote uberať.

Narodil som sa ako zdravé dieťa zdravých rodičov, aj súrodencov mám zdravých. Vyrastal som v milujúcej rodine. Môj život sa zmenil prakticky z roka na rok. Začal som horšie počuť, horšie reagovať, a neraz som na oslovenie nereagoval. Horšie to začalo byť aj v škole, na vyvolanie učiteľa či učiteľky som nereagoval. Stal som sa terčom posmeškov svojich spolužiakov. Deti vedia byť veľmi kruté, ak nepochopia o čo ide, a ako ubližujú. Bolo to pre ich nevedomosť. Rodičia ma vzali na vyšetrenie a zistili, že mám zhoršený sluch. Býval som často chorý na zápalové ochorenia a aj zápal stredného ucha. Ten nebol dostatočne liečený a tak som stratil sluch. Nuž a potom to nabralo rýchly spád, operácia ušného bubienka a nosenie načúvacieho prístroja.

Keď som sa vrátil do školy, musel som sedieť v prvej lavici. Samozrejme strojček na uchu bol viditeľný a detská zvedavosť priveľká. Keď spolužiaci zistili čo je to za strojček, robili mi naschväly a samozrejme sa mi začali posmievať „hlucháň, hluchatý“. Zraňovalo ma to a neraz som sa pre to pobil. Keď to zistili učitelia, vysvetlili deťom, že je to choroba, ktorá môže postihnúť každého z nich. Že skôr by mi mali pomôcť, ak budem mať problém a niečo nezachytím, nezareagujem, či nepochopím. Vysmešky postupne prestali a ako sme postupovali z ročníkov, ma brali ako každého, nerobili rozdiely.

Mal som veľa kamarátov a nemal som problém s komunikáciou. Naučili sa so mnou úplne normálne komunikovať. Aj učitelia si našli cestu ako so mnou komunikovať. Keďže mi diktáty robili problém a spolužiaci sa išli popukať od smiechu, ako sa mi niektoré slová podarilo poprekrúcať, ma oslobodili učitelia od diktátov. Miloval som slovenčinu, literatúru, veľmi veľa som čítal a veľmi rád som písal slohové i literárne práce. To mi veľmi pomohlo k rozvoju reči, slovnej zásobe. Veľmi rád som komunikoval s každým. To mi pomohlo sa rozvíjať.

Bol som vo všetkom sebestačný. Vedel som si napísať žiadosti, vybaviť mnoho administratívnych vecí na úradoch. V dospelosti som našiel svoj zmysel života, svoju prácu, ktorú rád robím a ma naplňa. Nikdy som nemal pocit, že som iný, že nepatrím do majoritnej spoločnosti. Mal som rodinu, ktorá so mnou komunikovala normálne, našla správny štýl komunikácie so mnou, neponižovala ma, že som iný.

V dospelosti som sa dozvedel, že je komunita nepočujúcich, ktorí medzi sebou komunikujú posunkami, tvrdia že posunky sú ich materinský jazyk, že majú svoju kultúru. Preštudoval som si o nich čo som v dostupnej literatúre a na internete našiel, niekoľkokrát som strávil čas medzi nimi. Dospel som však názoru, že medzi nich nechcem patriť. Oni sa od majoritnej spoločnosti izolujú, kladú si svoje, nie vždy oprávnené požiadavky, považujú sa za zdravých, s čím som nesúhlasil. Prekvapil ma ich silný odpor k čítaniu a písaniu. A neraz nemali záujem orálne komunikovať. Spoliehali sa na svoje posunky a svojich tlmočníkov. Neradi komunikovali s osobami, ktoré nevedeli s nimi komunikovať v posunkoch. Zarazila ma u nich promiskuita a neznalosť zákonov a pravidiel. Ich zvláštny postoj k životu a povinnostiam. Všimol som si i to, že po skončení školy zanedbávali svoj rozvoj, nevenovali sa k sebazvedelávaniu, vyhovovala im závislosť od svojich tlmočníkov, či asistentov, ktorých potrebovali pri každej, podľa mňa, hlúposti. Nerozvíjali sa k sebestačnosti či samostatnosti. Česť výnimkám.

Myslím si, že aj tlmočníkom to viac vyhovovalo, mali nad nimi „navrch“ a nepriamo im riadili život. Toto nebol zmysel môjho života, rodina ma k tomuto nikdy nevedla a som veľmi rád, že ma rodina neposlala do internátnych škôl pre sluchovo postihnutých, že sa mi venovala a pomáhala mi žiť normálny život v majoritnej spoločnosti. Netvrdím, že som sa vo svojom živote nestretol s nepríjemnými problémami kvôli môjmu postihnutiu, avšak tým, že som s každým vedel komunikovať, poznal svoje práva a vedel som si mnohé veci sám zariadiť, som dokázal prekonať prekážky.

Navyše dnešná sluchovo postihnutá mládež má dnes omnoho lepšie podmienky, kvalitné technické zabezpečenie (i keď pravdou je, že najkvalitnejšia je aj dosť nedostupná pre všetkých). Dokonca sa už lekári dokážu popasovať s úplnou hluchotou s kochleárnymi implantátmi a pomáhajú im počuť. To sú úžasné výdobytky, ktoré sme my predtým nemali a pritom sme sa netrápili, kam vlastne patríme. Nikdy som nad tým nerozmýšľal. Nechcel som sa izolovať a správnou rodinnou výchovou, umocňovaním vlastného sebavedomia, som sa stal bežným občanom svojej rodnej domoviny.

Nikto mi nevlieval pochybnosti, že som iný, a že preto sa mám uzatvárať v akejsi komunite a musím inak komunikovať, ako každý bežný občan. Netúžil som na seba upozorňovať, ako to dnes robia isté skupinky nepočujúcich (tiché pochody). Myslím si, že skôr je potrebné verejnosť v diskusiách a v médiách informovať o problematike straty sluchu, o tom ako samotná spoločnosť spôsobuje tieto ochorenia, že neustále rastie počet ľudí s poruchami sluchu, ako im predchádzať a nútiť spoločnosť eliminovať tieto problémy. Hovoriť otvorene o potrebách pre takto postihnutých, ako im uľahčiť život a umožniť dostupnosť kvalitnej komunikačnej techniky pre všetkých sluchovo postihnutých bez rozdielu.

Nenútiť svoje sluchovo postihnuté deti vzdelávať sa v špecifických školách (pokiaľ si to ich celkový zdravotný a psychický stav nevyžaduje a je schopné zvládať bežné vzdelávanie pri určitých podmienkach), ale umožniť im vzdelávanie na bežných školách v mieste bydliska. Vzdelávať všetky deti o tom, že medzi nami žijú aj zdravotne postihnutí, aj zdravotne postihnuté deti, naučiť ich základy pochopenia a správania sa k takýmto ľuďom. V školách naučiť deti viac čítať, viac písať, nebáť sa orálne komunikovať, rozumieť reči, akou hovoria rodičia, ktorá je, podľa mňa, ich materinskou rečou.

Môj názor je, že posunky sú skôr ako doplnková metóda komunikácie na rozvoj dieťaťa a pomôže pri vzdelávaní, či na doplnenie komunikácie, kde nepostačí bežná komunikácia.

Viem, že mnohí budú oponovať, či polemizovať o mojom názore. Každý má právo vyjadriť svoj názor, svoj pocit. Ak sa narodil ako zdravé dieťa a až potom stratil sluch, určite zaregistroval, že je svet zvukov, počul hlas svojej mamy, otca. Na to sa nezabúda. Iné je, ak sa narodí úplne nepočujúce dieťa. Ale, aj tak je to postihnuté dieťa a nie iné dieťa, iný „jazykový“ občan. Posunky mu pomôžu k vzdelaniu a k rozvoju. Robiť však mladú generáciu, aj keď s ťažkým sluchovým postihom, ako budúcu Nepočujúcu komunikačnú komunitu s vlastnou kultúrou, či jazykom, si myslím, je ako zlý trend v dobe, keď technika a medicína môže pomôcť. Každý rodič túži mať zdravého potomka a urobí všetko preto, aby mu pomohol žiť bežný život v bežnej spoločnosti.

Som rád, že mám zdravú manželku, zdravé deti, ktoré rešpektujú môj zdravotný problém, naučili sa s tým so mnou žiť a mám relatívne spokojný život. (Gabo Ž).

Zažitý mýtus podľa slov doktorky

Tento článok je z portálu sluchovo postihnutej Katky Balážovej www.audiosvet.sk, ktorý venovala mamičkám so sluchovo postihnutými deťmi. Nájdú si tu užitočné rady i názory.

Prednedávnom som bola u svojej skvelej pani foniatričky MUDr. Kantorovej. Popri vyšetrení sme sa rozprávali o tom, ako sú načúvacie aparáty potrebné pre človeka, aj keď sa ešte dokáže dorozumieť a skoro normálne fungovať. Zreprodukuje tu doktorčine slová: "Ľudia nechcú nosiť strojčeky. Hovoria, že im zlenivie ucho a budú na strojčkoch úplne závislými. Pritom často ide o osoby, ktoré majú sluchovú stratu okolo 60 dB. Odmietajú strojčeky a radšej si počkajú, kým sa strata neprehĺbi pod 80 dB. Myslia si, že keď si potom dajú strojček, tak im ucho naskočí na pôvodný zdravý režim a budú všetko počuť. Avšak mozog, ktorému sa dlhodobo nedostávalo zvukových impulzov, je otupený. A hoci človek už má strojčeky, príjem signálov je zhoršený a neuroplasticita mozgu je obmedzená. Doslova, nepoužívaný orgán odumiera. Nie je pravdou, že ak nenosíme strojčeky, tak si ucho cvičíme a nútime ho lepšie pracovať. Naopak, ucho, ktoré počuje, sa cvičí a cibří. A v rámci cibrenia si môžeme nastaviť strojčeky na slabšie. Hovorí sa tomu sluchový tréning."

Tento názor pretrvával roky a z vlastnej praxe som sa presvedčila, že mnoho ľudí s poruchou sluchu, radšej si ucho šetrí, len aby ho načúvacím prístrojom nezhoršilo. Mala som čo robiť, aby som v poradenskom pôsobení, presviedčala sluchovo postihnutých, že používanie načúvacieho prístroja je veľmi dôležité a ich obavy sú úplne zbytočné. Že skôr nepoužívaním načúvacieho prístroja si ešte viac škodia a robia zbytočné problémy pri komunikácii. Hlavne to bolo problematické pri staršej generácii. Mnohí, mali problémy so svojimi nemotornými prstami nasadiť si načúvací prístroj a ešte horšie ho regulovať prstami. Často boli nespokojní so zvukom, rušili a ľakali ich neznáme zvuky, ktoré dlho nepočuli pre poruchu sluchu, ľakalo ich to, nevedeli to rozpoznávať. Problém bol i v tom, že často sa im nevysvetlili určité veci pri používaní, postupnom zvykaní si na načúvací prístroj. Preto ho radšej ukladali do šuflíkov. Neraz som sa pobavila i nad tým, že mali načúvacie prístroje na obe uši a na škatuľky si vypisovali, ktorý je ľavý, či pravý, nechápali, že načúvací prístroj sa dá použiť na obe strany uší, len musia byť správne olivky. Zabúdali napr. vybrať pri dlhšom nepoužívaní načúvacieho prístroja batérie, alebo ich vypínať, čím sa batéria vybila, pokiaľ ovšem zo zdravých príbuzných neupozornili sluchovo postihnutého na pískanie. A aj to pískanie pri nosení načúvacích prístrojov ich dosť znervózňovalo, nechápali, že je to spätná väzba, keď majú zle nasadený načúvací prístroj, nesedí im dobre olivka, nie je dobre utesnená... Nuž boli bohaté skúsenosti zo života sluchovo postihnutých a ich problémy. Dá sa o nich veľa písať. A ako vidieť, aj po rokoch sa to stále opakuje a treba o tom hovoriť, ale i písať. Dnes sú aj načúvacie prístroje iné ako kedysi. Vedeli sme o analógových načúvacích prístrojoch, neskôr prišli digitálne. Mnohí majú rôzne skúsenosti s nimi a treba sa o nich podeliť. Trápi nás i ich častá kazivosť a finančne nákladná oprava. A dnes? Hovorí sa o niekoľko kanálových načúvacích prístrojoch a mnoho sluchovo postihnutých ani netuší, čo to znamená a aký to má vplyv na počúvanie. Bude treba v budúcich číslach Trnavského Gongu dať zopár článkov na podrobnejšie vysvetlenie od audiotechnikov.

Verím, že sa toho niekto z kompetentných ujme a zašle nám články. (Brazdovičová K)

Súprava SET 830 S/ SET 840 S REČOVÝ TRÉNER

Vhodné pre stredne ťažké až ťažké poruchy sluchu.

Prijemné počúvanie televízie a rozhlasu so súpravami SET 830 S a 840 S, ktoré sú určené pre užívateľov načúvacích prístrojov. Zvuk je prenášaný pomocou infračerveného svetla s dosahom 12 m.

S pripojeným mikrofónom je súprava vhodná na tréning reči detí u logopéda, ako aj na bežnú komunikáciu so sluchovo postihnutým. Používa sa s načúvacím prístrojom na systéme „T“

AUDIOPROTETIKA DUNAJ, s.r.o. Čachtická 8, 831 06 Bratislava,

Telefón/Fax: **02/44881203, 02/44872256**

Mobil: **0902604047**

Email: audioprotetika@audioprotetika.sk

SET 840TV

Vhodné pre stredne ťažké až ťažké poruchy sluchu.

Nadštandardné počúvanie televízie a rozhlasu so súpravou SET 840 TV. Zvuk je prenášaný pomocou FM rádiových vln s dosahom 100 m. Poskytuje čistý zosilnený zvuk so zvýšenou rečovou zrozumiteľnosťou. Súprava zabezpečuje počúvanie po dobu 9 hodín a umožňuje voľný pohyb osoby po celom byte, dome alebo záhrade.

K vysielaču TI 840 je možné pripojiť neobmedzený počet prijímačov RR 840 a prijímačov RR 840 S zo súpravy SET 840 S. Umožní sa tým počúvanie viacerým osobám v rodine, domove seniorov, kluboch atď. Používa sa bez načúvacieho prístroja.

Milí sluchovo postihnutí, ak vás náš TG zaujal a máte záujem ho dostať, môžete si ho objednať v Poradensko-rehabilitačnom centre sluchovo postihnutých, Novosadská 4, 917 00 Trnava, na mobile č. 0917 648 731. Môžeme vám ho poslať aj emailovou poštou, ak zašlete svoju emailovú adresu do redakcie TG alebo PRCSP.

Číslo TG december 2014 spracovala Katarína Brázdovičová